

Máté T. Gyula: Mi választunk

2015 február 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

El tudják képzelni, ahogy ma Gyurcsány Ferenc Tinódi Lantos Sebestyénnel dzsemmel? Utána meg demokrata pártemblémába is beemelik ezt a képet? ?rültség, ugye?

Pedig ebben a stílusban és értelemben igyekszik megkérd?jelezni a magyar–török miniszterelnöki találkozót a

hazai demokratikus ellenzék.

A múlt heti Putyin-látogatás után ugyanis ez az, amit?l kiveri a veríték a magukat baloldalinak hívó lobbistákat. Ez az, ami multinacionális érdeket sért. Ezért kevernek bele történelmet, megint csak hasonlóan az orosz elnök útjához, ami legalább annyira lesz hiteles, mint Fletó hétvégi „polgári fordulata”.

Ezért fognak heteken keresztül aggódni a török demokráciáért is, Vadai Ágnes ezért bojkottálja majd versenyben Tóbiás Józseffel a sarki kebabárust. Már amennyiben ez belefér az MSZP elnökének az id?rendjébe, mert belegondolni is félelmetes, hogy egy „új társadalmi modell” meghirdetése mellett miképpen van ideje röhögés nélkül kimondania egy MSZP-s országgy?lési képvisel?jelöltr?l, hogy nála „nem felvett manír az élet szaga”.

A Demokratikus Koalíció közleményíróit persze nehéz lesz überelni. Idézzünk: „Az illiberális és elszigetelt országok egyfajta internacionáléja kezd kialakulni Magyarország körül.” Err?l szóltak Angela Merkelnek, és a német kancellár pártjával koalícióban lév? szociáldemokratáknak is? Mert nem árt, ha Berlinben is tudják magukról, hogy illiberálisak és elszigeteltek. Az ellenzéki támadásokban van egy, már-már szánalmas tudatossággal megrendelést teljesít? mondat: ne legyen semmilyen, Ukrajnát elkerül? orosz gázvezeték Magyarország felé. Mert Kijevet ma Washington dirigálja, ? dönthet arról, mi jön, mi nem.

Tegnapi hír, hogy Petro Porosenko ukrán elnök éppen nem találja az uniós és amerikai segélyek milliárdjait, hogy

rendezze országa gázszámláját, de hát Ukrajnában mindig furcsán alakul a dollármilliók sorsa. Jelen esetben persze lehetne egyszer? helyi lenyúlós problémáról beszélni, ha nem éppen azok a gázvezetékek lennének érintettek, amelyek a mi ellátásunkat biztosítják.

Magyarország meghatározó érdeke, hogy biztosítsuk az ország energiaellátását. Az ön lakása, kedves Olvasó éppen úgy attól a keletr?l érkez? gáztól függ, mint azoknak a közép- és kisvállalkozásoknak a léte, amelyek munkát adnak a magyarok többségének. Az ukrán út, mint fentebb jelezve volt, finoman szólva is rizikósnak t?nik. Románia és Horvátország fel?l, mint a nagyszer? euroatlanti stratégiában szerepelt, nem kapunk semmit. És ez nem román vagy horvát b?n. Legfeljebb annyiban, hogy ki és mennyire hagyja kijátszani magát.

Honnan jöhetne még gáz? A Déli Áramlat eredeti terve bukott. Az oroszok most Törökországba fogják vinni a gázt. Ha akarunk bel?le kapni, akkor az oroszok mellett a törökökkel kell megegyeznünk. Aztán a görögökkel, a macedónokkal és a szerbekkel. Ez az útvonal, innen kapunk energiát – Belgrád hangsúlyozottan fontos, a vajdasági magyarok miatt együtt kell m?ködnünk ebben is.

Tehát mi legyen a választásunk?

Az MSZP kirúgatná a külügyminisztert, az Összefogás és a Demokratikus Koalíció az egész magyar független külpolitikát árusítaná ki. Az LMP meg erre is brüsszeli parancsra várna. Végezetül mindezt az egész, Magyarország gazdasági érdekeit elemeiben sért? valamit ideológiával öntik le.

Az orosz, a török az nem jó. Kína sem, Közép-Ázsia, az arab világ is gyanús. ?k Kelet, mi Nyugat. Történelemóráról szándékos nevelésre maradt ki e gondolat kiagyalója, avagy múltat és jöv?t csak számlaszám motivál egyes körökben?

Ma nem kell Kelet és Nyugat között választani. Ma a kett?t együtt lehet és kell választani. Aki a köztük való döntésre hergel, az nem a mi érdekünket szolgálja. Aki a közülük való választásra késztet, az az egyik oldalt támogatja kizárólag. Egy pillanatra gondolkozzunk el: kinek az érdekeit sérti az „illiberális” Angela Merkel által is támogatott, Lisszabontól Vlagyivosztokig terjed? gazdasági és kulturális térség gondolatának eszméje?

Kedves Olvasó, nem hiszem, hogy egy másodpercet is kellene szánnia életéb?l, hogy mely országokban és milyen szinten valósulnak meg azok a „demokratikus vívmányok és kritériumok”, amelyeket teljesíteni kell akár háború árán is. Talán kósza gondolat annak a felvetése is, hogy az elmúlt b? negyedszázad háborúinak többségét melyik ország indította… Lehetne egy másik lehet?ség is, a már említett együttm?ködés Lisszabontól Vlagyivosztokig, Reykjavíktól Isztambulig. Ennek része kell hogy legyen Moszkva, Berlin és igen, Budapest is.

Volt közös bajunk, közös sikerünk. Ne szépítsük, mindezt vérrel is derekasan áztattuk. De ez a mi Nyugatunk és a mi Keletünk. A mi választásunk, a mi történelmünk, a mi értékeink.

Diktálva szeretjük ?ket?

Máté T. Gyula – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló